

Lemurun Gizli Köprüsü

Çınar BİBER

Lemurun Gizli Köprüsü

Çınar BİBER

Yemyeşil yaprakların üzerinde güneş ışınlarının dans ettiği yapraklı ağaç tepelerinde, Lilo adında meraklı bir lemur yaşırdı. Parlak kehribar rengi gözleri ve uzun, siyah-beyaz çizgili kuyruğuyla her dalı ve gizli patikayı keşfetmeyi severdi. Bir sabah, örgü sarmaşık çantasına birkaç alet koydu ve yeni bir şeyler bulmak için yola çıktı. Orman sırlarla fısıldıyordu ve Lilo onları keşfetmeye hazırdı.

Lilo daldan dala atlıyor, küçük çevik elleriyle ağaç kabuğunu kavıyordu. Aniden durdu. İki büyük ağacın arasında uzanan eski bir ahşap köprü vardı. Yosun ve sarmaşıklarla kaplıydı, bazı tahtaları eksikti. 'Unutulmuş bir köprü!' diye soludu. 'Nereye gidiyor acaba?' Kalbi heyecanla ve biraz da endişeyle hızlı hızlı çarpıyordu.

Lilo dikkatlice köprüye adım attı, ama köprü sallanıp gıcırdadı. Bir halat koptu ve bir tahta aşağıdaki eğrelti otlarının arasına düştü. 'Olamaz! Bu köprü güvenli değil,' dedi. 'Ama bir zamanlar önemli olmalıydı. Onu onarmak için yardıma ihtiyacım var.' Etrafına bakındı, kimin yardım edebileceğini düşündü. Sonra arkadaşlarını hatırladı: Tenrek Tilly ve Bukalemun Cam.

Lilo, bir kütüğün altını kazmakla meşgul olan Tilly'yi bulmaya koştu. Tilly'nin dikenli kahverengi-ten rengi dikenleri çalışırken diken diken oluyordu ve küçük kırmızı boyun atkısı toz içindeydi. 'Tilly,' dedi Lilo, 'ağaçların tepesinde kırık bir köprü buldum. Onu onarmama yardım eder misin?' Tilly patilerini sildi ve başını salladı. 'Boyuma göre güçlüyüm. Hadi gidelim!'

Sonra güneşli bir yaprağın üzerinde güneşlenen Bukalemun Cam'i buldular. Parlak yeşil derisi, büyük döner gözlerini onlara çevirdiğinde turkuza dönüştü. Gözlerinin arasında küçük mavi bir bez şapka vardı. 'Bir köprü mü?' dedi Cam. 'Yüksek yerlere ulaşabilir ve düğüm atabilirim. Ben de varım!' Üç arkadaş, unutulmuş köprüyü onarmak için hevesle birlikte yola koyuldular.

Köprüye döndüklerinde arkadaşlar hasarı inceledi. 'Sağlam dallara ve sarmaşıklara ihtiyacımız var,' dedi Tilly. Hızla uzaklaştı ve ağır bir dalı dikenli sırtında taşıyarak geri döndü. Lilo çevik elleriyle sarmaşıklar topladı. Cam yükseğe tırmandı ve halatları kontrol etti. 'Direkler gevşemiş,' diye seslendi aşağıya. 'Önce onları düzeltmeliyiz.'

Tilly direkleri itip desteklerken Lilo etraflarına sarmaşıklar bağladı. Cam eldiven gibi ayaklarıyla halatları kavradı ve kıvrık kuyruğuyla dengede durdu. 'Sıkı tut,' dedi Tilly. 'Ben bu düğümü atarım,' dedi Cam. Birlikte çalıştılar, her biri en iyi yaptığı işi yaptı. Yavaş yavaş köprü daha güçlü görünmeye başladı.

Onlar çalışırken diğer hayvanlar yaprakların arasından bakıyordu. Bir kelebek ailesi kanat çırparak geçti ve yaşlı, bilge bir baykuş bir daldan izledi. 'Ne yapıyorsunuz?' diye sordu baykuş. 'Herkes yeniden karşıya geçebilsin diye köprüyü onarıyoruz,' dedi Lilo. Baykuş yumuşakça öttü. 'Bu çok nazık bir şey. Birçok hayvan bu patıkayı özlemişti.'

Arkadaşlar bütün sabah çalıştı. Tilly daha fazla dal taşıdı, yuvarlak krem rengi karnı çabayla şişti. Lilo düğümler attı ve her tahtayı kontrol etti. Cam her köşeyi kontrol etmek için gözlerini çevirdi. 'Bu tahta güvenli,' dedi. 'Bunun bir çiviye daha ihtiyacı var.' Acele etmediler. Köprünün herkes için güvenli olmasını istiyorlardı.

Öğleden sonra köprü neredeyse bitmişti. Ama bir halat çok kısaydı. 'Daha fazla sarmaşığa ihtiyacımız var,' dedi Lilo. 'Nerede bulacağımı biliyorum,' dedi Cam. Yüksek bir sarmaşığa tırmandı ve onu ısırıp kopardı, sonra aşağı bıraktı. Tilly onu yakaladı ve direğe bağladı. 'Takım çalışması!' diye sevindi Lilo. Köprü sonunda hazırды.

Lilo derin bir nefes aldı ve köprüye adım attı. Köprü sağlam durdu. 'Güvenli!' diye seslendi. Tilly ve Cam de karşıya geçti, kalpleri gururla doluydu. 'Başardık!' dedi Tilly. 'Birlikte,' dedi Cam. Şimdi güçlü ve düz olan köprüye baktılar ve gülümsediler. Unutulmuş köprü artık unutulmuş değildi.

Kısa süre sonra haber ormana yayıldı. Her yerden hayvanlar köprüden geçmeye geldi. Bir anne fare yavrularıyla karşıya geçti ve bir kaplumbağa yavaş ama emin adımlarla geçti. 'Teşekkürler!' dediler. 'Artık karşı taraftaki arkadaşlarımızı ziyaret edebiliriz.' Köprü herkesi birbirine yaklaştırdı ve ağaç tepeleri kahkahalarla doldu.

O akşam hayvanlar köprüde küçük bir parti verdiler. Kelebekler dans etti ve baykuş yumuşak bir şarkı söyledi. Lilo, Tilly ve Cam yorgun ama mutlu bir şekilde bir arada oturdular. 'İyi bir takımız,' dedi Lilo. 'Evet,' dedi Tilly. 'Ve artık herkes haberleri paylaşabilir ve arkadaşlarını ziyaret edebilir,' diye ekledi Cam. Köprü tüm topluluğa bir armağandı.

O günden sonra ağaç tepesindeki köprü, gelip giden hayvanlarla hareketliydi. Lilo sık sık köprüde oturur, arkadaşlarının karşıya geçişini izlerdi. Küçük bir lemurun bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. 'Biraz cesaret ve bolca yardım yeterli,' dedi. Ve köprü, takım çalışmalarının bir simgesi olarak sapasağlam ayakta durdu.

Tilly ve Cam düzenli ziyaretçiler oldular. Köprüde buluşup hikâyeler paylaşırlardı. Bazen ihtiyaç olur diye aletler getirirlerdi. 'Bir tahtanın ne zaman onarıma ihtiyacı olacağını asla bilemezsin,' derdi Tilly göz kırparak. Köprü sadece ahşap ve sarmaşıktan ibaret değildi; dostlukların büyüdüğü ve iyiliğin aktığı bir yerdi.

Orman her zamankinden daha mutluydu. Hayvanlar yemek paylaşmak, hikâyeler anlatmak ve birbirlerine yardım etmek için köprüden geçerlerdi. Lilo, Tilly ve Cam birlikte çalışmanın topluluklarını daha güçlü yaptığını biliyorlardı. Ve biri köprüyü sorduğunda, Lilo gülümseyip şöyle derdi: 'Onu birlikte inşa ettik ve bu hepimizi birbirimize daha da yaklaştırdı.'